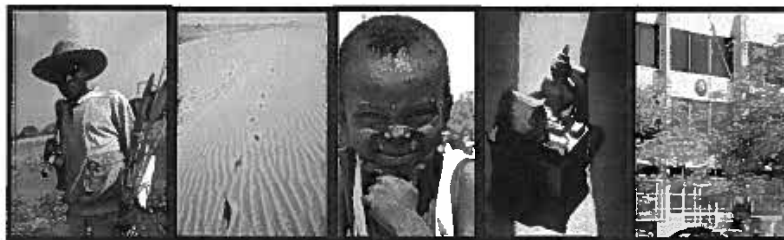


Danmark – Burkina Faso: Landepolitikpapir 2012-2015



Indholdsfortegnelse

Danmark – Burkina Faso: Landepolitikpapir 2012-2015	1
Sammenfatning	3
Indledning.....	4
Del et. De væsentligste udfordringer, muligheder og risici i Burkina Faso	5
Del to. Partnerskabspolitikken.....	8
Del tre. Strategiske indsatsområder	11
3.1 Demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse.....	11
3.2 Stabilitet og sikkerhed.....	11
3.3 B beskæftigelse og grøn vækst drevet af landbrugssektoren	12
3.4 Ligestilling mellem kønnene	13
Del fire. Synergi mellem foranstaltninger (eksempler)	15
Bilag 1. Økonomiske nøgletal	17
Bilag 2. Danmarks udviklingsaktiviteter i Burkina Faso.....	18
Bilag 3. Burkina Fasos strategi til vækst og bæredygtig udvikling.....	19
Bilag 4. Fremskridt for 2015-målene i Burkina Faso	20

Sammenfatning

På trods af den globale, internationale økonomiske recession og en række vedvarende konflikter i nabolandene har Burkina Faso opnået en økonomisk vækst på næsten 6 pct. i løbet af de seneste 10 år. Landet står samtidig stadig over for en række vigtige udfordringer. Ti år med kraftig økonomisk vækst og fine evalueringer fra IMF og Verdensbanken har endnu ikke ført til en bredt forankret reduktion af fattigdommen – selvom der dog er sket væsentlige fremskridt, specielt inden for de sociale sektorer i form af øget adgang til grundlæggende skolegang og drikkevand i byerne. Burkina Faso har påfaldende få hiv-smittede – under 1,2 pct. Til gengæld står landet over for en langt sværere udfordring i form af den høje befolkningstilvækst på 3,1 pct.

Fremskridt i Burkina Faso hænger tæt sammen med udviklingen i hele det vestafrikanske område. Specielt Sahel-området slås med mange parallelle udfordringer i form af ekstrem fattigdom og senest også effekten af krisen i Libyen og Mali, klimaændringernes påvirkning, herunder lange tørkeperioder eller perioder med kraftigt uvejr og regn, kronisk fødevareusikkerhed og hyppige fødevarekriser på grund af fejlslagen høst, uløste interne spændinger, risiko for islamisk radikaliserings, ulovlig handel med våben og narkotika samt terrorrelaterede sikkerhedstrusler. Det er ikke mange steder i verden, at sikkerhed og udvikling i så udtalt grad går hånd i hånd.

Partnerskabspolitikken “Danmark – Burkina Faso: Landepolitikpapir 2012-2015” tager afsæt i den dynamiske, lokale kontekst i Burkina Faso og anvender en række indbyrdes forbundne redskaber, nemlig: politikdialog, diplomati, udviklingssamarbejde og handels- og erhvervsinstrumenter. Danmarks partnerskab med Burkina Faso har tre overordnede målsætninger: (1) at bidrage til en **reduktion af fattigdommen**, (2) at bidrage til stærkere, **rettighedsbaserede og inklusive rammer for god regeringsførelse** og (3) at bidrage til **økonomisk vækst og beskæftigelse**, specielt for unge og kvinder. De overordnede målsætninger vil blive opfyldt i tæt samarbejde med regeringen i Burkina Faso, civilsamfundsgrupper og andre udviklingspartnere via arbejde for håndgribelige resultater inden for de følgende fire strategiske indsatsområder: (a) demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse, (b) stabilitet og sikkerhed, (c) beskæftigelse og grøn vækst drevet af landbrugssektoren samt (d) ligestilling mellem kønnene.

Indledning

»På en international baggrund af en overvældende økonomisk recession og en national baggrund af en gradvis afslutning på en krise, er forventningerne høje. Tiden går. Det er nu, det er tid».

(Luc Adolphé Tiao, premierminister i Burkina Faso, den 20. oktober 2011)

Burkina Faso er fanget midt mellem den overvældende, økonomiske recession, konflikten efter valget i nabolandet Elfenbenskysten, konflikten i Libyen og de demokratiske bevægelser, der er opstået i kølvandet på det arabiske forår i Nordafrika, og oplevede i februar-juni 2011 ydermere en af de alvorligste kriser i landets historie som en uafhængig stat. Stigende sociale krav og et krav om konsolidering og yderligere forankring af demokratiet kom til udtryk under urolighederne. Nødvendigheden af, og det presserende behov for, at der lyttes til og arbejdes for at opfylde befolkningens krav, vil være drivkraften for forandringer i de kommende år.

Samarbejdet mellem Burkina Faso og Danmark blev indledt tilbage i 1973 med særlig fokus på energi, vand og god regeringsførelse. Det to årtier lange og frugtbare samarbejde blev senere formaliseret i 1993, hvor Burkina Faso blev et dansk partnerland. Partnerskabet har været opmuntrende, og de tre principper for dansk engagement i partnerlande: (i) udviklingsbehov, (ii) relevans og (iii) effekt og resultater – er, trods de fremskridt der er sket, ligeså gyldige i dag, som de var i 1993.

Millioner af mennesker i Burkina Faso har takket være det danske udviklingssamarbejde fået adgang til energi, vand, sanitet, uddannelse og infrastruktur, samt adgang til en øget landbrugsproduktion. Offentlige institutioner og civilsamfundsorganisationer er blevet styrket – på alle ovennævnte områder samt inden for forebyggelse og behandling af hiv/aids, menneskerettigheder, decentralisering og ligestilling mellem kønnene.

Danmark er en blandt mange udviklingspartnere, som samarbejder med Burkina Faso, herunder Verdensbanken, Den Afrikanske Udviklingsbank, Kommissionen og en række bilaterale udviklingspartnere, herunder USA, flere europæiske lande, Canada, Japan og Taiwan. Danmark har været foregangsland blandt udviklingspartnere, når det drejer sig om at etablere mere effektive støttemodaliteter, herunder generel budgetstøtte, sektorbudgetstøtte og fælles finansiering (basket funding).

Partnerskabspolitikken er inddelt i fire hovedafsnit: **Del et** indeholder en analyse af de udfordringer, muligheder og risici, der venter Burkina Faso i de næste fire til fem år. **Del to** tegner et oprids af partnerskabspolitikken – herunder dens overordnede målsætninger, instrumenter, strategiske indsatsområder og partnerskabsprincipper. **Del tre** definerer de specifikke målsætninger, resultater og indikatorer, hvor Danmark vil bidrage i tæt samarbejde med sine partnere i Burkina Faso. **Del fire** indeholder eksempler på samspil mellem forskellige instrumenter, der hjælper udviklingen på vej. Endelig giver en række bilag et overblik over: (a) økonomiske nøgletal, (b) en beskrivelse af igangværende programmer, (c) en overordnet præsentation af strategien for vækst og bæredygtig udvikling i Burkina Faso, SCADD (2011-2015), og (d) de fremskridt, der er sket i Burkina Faso mod opfyldelse af 2015-målene.

1. De væsentligste udfordringer, muligheder og risici i Burkina Faso

På trods af at væksten i de seneste 10 år har ligget på gennemsnitligt 6 pct., vurderes det, at **44 pct.** (af en befolkning på 16 millioner) lever under fattigdomsgrænsen. Fattigdommen i Burkina Faso er særligt dominerende i landområderne, hvor hele 51 pct. er fattige sammenlignet med 20 pct. i byområderne. Specielt områderne i den nordlige og østlige del af landet kæmper med en fattigdom på hhv. 68 pct. og 62 pct. Der er sket en reduktion på 2,5 pct. af fattigdommen i perioden 2003-2010, men fattigdommen er stadig udtalt, fordi den som udgangspunkt var så høj, og på grund af en befolkningstilvækst på 3,1 pct. I 2011 rangerede Burkina Faso som nummer 181 ud af 187 lande i FN's indeks for menneskelig udvikling.

Trods relativt sunde makroøkonomiske politikker i Burkina Faso er **økonomien fortsat skrøbelig** på grund af landets snævre eksportgrundlag (primært bomuld og guld) og økonomiens sårbarhed over for udefrakommende påvirkninger, herunder klimaforandringer, handel og anden regional og global udvikling. Landets geografiske beliggenhed medfører, at prisen for energi er høj, hvilket udgør en væsentlig flaskehals for udviklingen. Burkina Faso har gjort vigtige fremskridt inden for forbedring af erhvervs miljøet, herunder forbedringer inden for virksomhedsregistrering, styrkelse af lovgivningen på ejendomsretsområdet samt etablering af handelsretter. På trods af de fremskridt, der er sket, ligger Burkina Faso dog stadig kun nr. 151 ud af 183 lande i Verdensbankens *Doing Business*-indeks (2011).

Reformer i den offentlige sektor gennemføres løbende, og der er fremskridt at spore på en række områder. **Generel budgetstøtte** har vist sig at være et effektivt redskab til at nå resultater og reformer, særligt inden for den offentlige, økonomiske forvaltning. Generel budgetstøtte koordineres i henhold til en fælles aftale mellem regeringen og de udviklingspartnere, der yder generel budgetstøtte. Regeringen godkendte i september 2012 en politik, der skal sikre et **socialt sikkerhedsnet**, og Verdensbanken har givet tilsagn om at støtte implementeringen. Der skete en mindre forværring af Burkina Fasos placering i Transparency Internationals **korrupsionsindeks** fra 2010 til 2011. Burkina Faso er nu placeret som det 14. mindst korrupte af de i alt 47 lande i Afrika syd for Sahara. Andre målinger som f.eks. Verdensbankens CPIA er en smule mere optimistiske. Korrupsion er dog i Burkina Faso tæt forbundet med behovet for en fundamental styrkelse af retssektoeren, hvor der synes at eksistere straffrihed for visse grupper. Der er behov for at forbedre adgangen til retssystemet, specielt for kvinder, for at sikre en upartisk domstol samt for at fremskynde behandlingen af retssager, herunder sager om korrupsion.

I henhold til artikel 37 i Burkina Fasos forfatning skal næste præsidentvalg afholdes i 2015. En styrkelse af de demokratiske institutioner i årene frem mod 2015 er således afgørende for landets **demokratiske udvikling**. Et af de væsentligste problemer for demokratiet er borgernes tillid til valgprocessen og deres deraf følgende motivation for at stemme. Der er stadig en række udfordringer inden for god regeringsførelse, specielt når det gælder en bedre balance mellem den udøvende, lovgivende og dømmende magt. Eksterne aktører udnytter og giver yderligere næring til eksisterende spændinger og latente konflikter mellem etniske og økonomiske grupper. Fattigdom, konkurrence om knappe naturressourcer, indkomstforskelle, ringe adgang til serviceydelser samt en udtalt følelse af diskrimination og ulige adgang til resourcer danner let grobund for konflikter og ustabilitet. Hvis man tager fat om disse problemer

og understøtter lokale konfliktløsningsmekanismer, kan man gøre samfundene mindre modtagelige over for radikale påvirkninger. **Frygten for, at AQIM** (Al-Qaida i det Islamiske Maghreb) skal trænge ind i Burkina Faso fra Mali og Niger, hvor AQIM allerede opererer, er en potentiel kilde til ustabilitet og usikkerhed for Burkina Faso. Der foregår udtalt illegal handel med våben og narkotika i området. Denne handel styres af transnationale kriminelle netværk og terrornetværk. Som følge af konflikten i Libyen i 2011, herunder plyndring af våbenlagre, er der en risiko for, at ikke alene mindre men også tunge våben og specialvåben er faldet i hænderne på terrororganisationer som AQIM og forskellige oprørsgrupper, hvilket allerede har ført til yderligere destabilisering i Sahel-området.

Burkina Faso ligger i hjertet af Vestafrika lige op til Saharas ørken og er et land med **begrænset adgang til naturressourcer** generelt og vandressourcer i særdeleshed. **Landbruget**, som er afhængigt af frugtbar jord og adgang til **vand**, spiller en hovedrolle i dagligdagen for mere end 80 pct. af befolkningen. De til rådighed værende data understøtter ikke formodningen om, at klimaforandringer skulle have ført til øget vandknaphed, men større udsving i klimaforholdene i form af oversvømmelser og tørke er en realitet, ligesom vandknaphed på grund af den høje befolkningstilvækst også er det. Virkningsfulde og innovative strategier til opnåelse af ikke blot vækst, men **grøn og bæredygtig vækst**, er derfor helt centrale udfordringer for Burkina Faso.

Ligestilling mellem kønnene generelt – og vold mod kvinder og børn i særdeleshed – er et stort problem i Burkina Faso. Derfor står ligestilling mellem kønnene højt på dagsordenen i den nationale strategi for vækst og bæredygtig udvikling (SCADD, 2011-2015). Den manglende ligestilling mellem kvinder og mænd viser sig i form af ulige rettigheder, pligter (f.eks. skal piger hjælpe mere til i hjemmet end drenge), muligheder og privilegier. Kvinders adgang til seksuel og reproduktiv sundhed, specielt prævention, er begrænset, dels fordi infrastrukturen inden for sundhed er dårlig, dels fordi familien er imod det samt på grund af omkostningerne. Det fører til høj dødelighed blandt gravide og fødende kvinder, illegale aborter og høje fødselstal. Omskæring af piger, vold, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, voldtægt og sexchikane er nogle af de mest alvorlige krænkelse af piger og kvinders grundlæggende rettigheder. Burkina Fasos nationale ligestillingspolitik, som blev vedtaget i 2009, har til formål at skabe ligestilling mellem kønnene på alle samfundsniveauer.

De risici, der har, eller opfattes som havende, den største potentielle indflydelse på udviklingen i Burkina Faso i fremtiden er af økonomisk, social, politisk og miljømæssig karakter. Af disse risici er det særligt vigtigt at lægge mærke til følgende: Store indtægtsforskelle i landområder og byområder, udbredt ungdomsarbejdsløshed, en ikke-bæredygtig forvaltning af vandressourcer, fortsat fødevarerensikkerhed, store udsving i priserne på energi og landbrugsprodukter, en ny krise i Elfenbenskysten, en yderligere forværring af krisen i Mali samt en fejlslagen konfliktløsning i Sahel-området som helhed. **En strategi for risikostyring**, der overvåges af Danmark, vil indeholde følgende elementer: (i) reduktion af fattigdom via sikring af inklusiv vækst og fortsat fokus på opfyldelse af 2015-målene, (ii) konsolidering af forvaltningen af den offentlige sektor med et klart fokus på en styrkelse af principperne for menneskerettigheder, god demokratisk, politisk og økonomisk forvaltning samt fortsat bekæmpelse af korrupion og svindel, (iii) diversificering af vækstfremmende initiativer samt øget og stabil landbrugsproduktion af fødevarer, (iv) udvikling af virkningsfulde og grønne

strategier til bæredygtig forvaltning af jord- og vandressourcer, (v) initiativer rettet mod de unges problemer (herunder arbejdsløshed) og manglende ligestilling mellem kønnene samt (vi) engagement i en tostrengt strategi, der skal skabe både udvikling og stabilitet i Vestafrika.

Selvom Burkina Fasos aktuelle situation er forbundet med store risici, indebærer landets situation store muligheder for, at Danmark kan støtte landet på en række områder, som er af afgørende betydning for den fremtidige udvikling i Burkina Faso og Sahel-området, og hvor drivkraften for forandringer er til stede.

Vigtige erfaringer, der danner grundlag for politikpapiret

- **Fattigdomsreduktion, økonomisk vækst og arbejdsløshed**

Fattigdom. En solid økonomisk vækst er blevet udvandet af høj befolkningstilvækst, og 46 pct. klassificeres stadig som fattige. Der er tre primære kilder til fattigdom. Store dele af befolkningen er meget sårbare over for miljømæssige (tørke) eller politiske (f.eks. konflikter i nabolande) chok. For det andet er arbejdsløsheden høj, og det er svært at komme ind på arbejdsmarkedet. Endelig er der en række kronisk fattige husholdninger, primært med kvindeligt familieoverhoved, som ikke har adgang til ressourcer eller beskæftigelse.

Landbrug og fødevarerikkerhed. For at opnå en radikal ændring og rationalisering af landbrugssektoren, som stadig er karakteriseret af små landbrug med lavt udbytte, hvis formål blot er at dække den enkelte families behov (landbrugsproduktionen dækker kun 50-60 pct. af fødevarerbehovet for de enkelte husholdninger), peger erfaringerne på et paradigmeskift i de kommende år, hvor der sættes øget fokus på landbrugets produktivitet, involvering af den private sektor samt udvikling af vækstlag.

Vand og bæredygtig (grøn) udvikling. Burkina Faso vil formentlig kunne opfylde 2015-målet om adgang til rent drikkevand for 89 pct. af befolkningen i byområderne. Men der er behov for hjælp til at opfylde dette 2015-mål i landområderne (76 pct.). En vigtig erfaring er, at grøn og bæredygtig forvaltning af vandressourcerne skal styrkes, hvis man ønsker at øge landbrugsproduktionen. Endvidere har Burkina Faso efter en årrække med særlig fokus på en styrkelse af de lovgivningsmæssige rammer og kapacitetsudvikling inden for bæredygtig vandressourceforvaltning beredt vejen for direkte foranstaltninger i forhold til landets fem flodoplande. Innovative tilgange til sanitet mangler stadig at blive omsat i praksis.

Ligestilling mellem kønnene. Der er opnået vigtige resultater i form af en stigning i antallet af piger, som har adgang til grundlæggende skolegang, samt kvinders rolle i de økonomiske sektorer. Erfaringerne viser især et stort behov for yderligere forbedringer, når det gælder involvering af både kvinder og mænd i kampen for at nedbryde barriererne for ligestilling mellem kønnene, herunder: En høj forekomst af analfabetisme blandt kvinder, vold mod kvinder, mænds manglende vilje til at lade deres hustruer deltage i ikke-husholdningsrelaterede aktiviteter, omskæring af piger, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, begrænset adgang til seksuel og reproduktiv sundhed, feminisering af hiv/aids osv.

- **Rettighedsbaserede og inklusive rammer for god regeringsførelse**

Rammer for generel budgetstøtte. Burkina Faso har høstet nogle vigtige erfaringer inden for reformer i forvaltningen af den offentlige sektor, hvilket har gjort, at landet kvalificerer sig til generel budgetstøtte fra flere forskellige multilaterale og bilaterale donorer. Siden 2001 har Burkina Faso været blandt de lande i Afrika, der klarer sig bedst, når det gælder forvaltningen af landets offentlige forbrug. Erfaringerne viser, at opmærksomheden fremadrettet bør rettes mod: Fortsat bekæmpelse af korruption og svindel, gennemsigtighed i forbindelse med geninvestering af indtægterne fra den kraftigt ekspanderende minedrift og sikring af, at Burkina Faso udnytter det såkaldt demografiske udbytte – et fald i den årlige demografiske vækst på 3,1 pct. vil styrke den økonomiske vækst og gøre det lettere at forvalte det offentlige forbrug.

Social uro i 2011. Den vigtigste lektie, der kan udledes af den sociale uro i 2011 er et klart og stærkt pres for at fastholde og styrke inklusive rammer for god regeringsførelse. Selv om der er oprettet et Rådgivende Forum for Politiske Reforme (CCRP) i et ambitiøst, og indtil videre vellykket, forsøg på at genskabe social fred, er medlemmerne af oppositionen og civilsamfundsgrupper stadig skeptiske og presser på for at få gennemført yderligere politiske, retslige og demokratiske reformer. Siden 2010 har medlemmer af oppositionen og civilsamfundsgrupper forsøgt, og er også lykkedes med, at undgå en foreslået ændring af forfatningens artikel 37 – en artikel som betyder, at en siddende præsident i øjeblikket kun kan genvælges én gang.

Konflikter, sikkerhed og regional udvikling. Fremskridt i Burkina Faso er tæt forbundet med udviklingen i hele Vestafrika. Burkina Faso har i de seneste ti år spillet en aktiv rolle i den Afrikanske Union og i den regionale organisation ECOWAS med sin støtte til stabilitet og fredelige løsninger på regionale konflikter. Erfaringer, ikke blot fra Burkina Faso – men også på internationalt plan, understreger, at en generel opfyldelse af målsætningerne i den nationale strategi for vækst og bæredygtig udvikling (SCADD) er afhængig af fred og stabilitet i Burkina Faso – og i nabolandene.

2. Partnerskabspolitikken

Partnerskabspolitikken for 2012-2015 er et modsvar til Burkina Fasos udfordringer, muligheder og risici. Danmarks partnerskab med Burkina Faso har tre **overordnede målsætninger**:

- At bidrage til **fattigdomsreduktion** med fokus på inklusiv vækst, bæredygtig udvikling og ligestilling mellem kønnene, med særlig opmærksomhed på sårbare grupper.
- At bidrage til etableringen af stærkere **rettighedsbaserede og inklusive rammer for god regeringsførelse** med særlig opmærksomhed på menneskerettigheder – specielt kvinders rettigheder, ansvar i henhold til loven, samt bred folkelig deltagelse.
- At bidrage til **økonomisk vækst og beskæftigelse** med særlig opmærksomhed på beskæftigelse for unge og kvinder, grøn vækst og bedre forvaltning af jord- og vandressourcer samt en styrkelse af små og mellemstore virksomheder inden for forarbejdning af landbrugsprodukter.

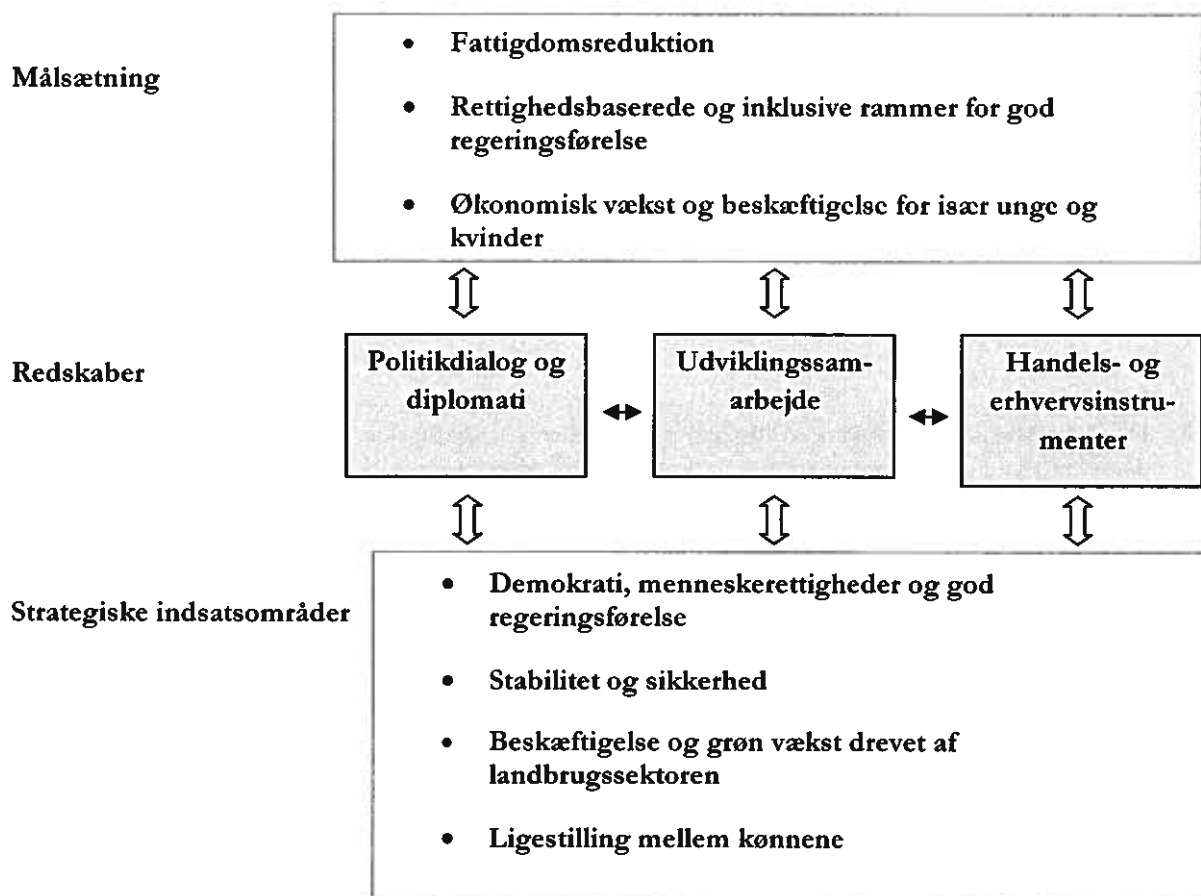
Målsætningerne er indbyrdes forbundne, idet inklusive rammer for god regeringsførelse er af afgørende betydning for fattigdomsreduktion, økonomisk vækst og bedre sikkerhed. På samme

måde er økonomiske fremskridt en grundlæggende forudsætning for udryddelse af fattigdom og konsolidering af social, økonomisk og politisk stabilitet.

Med henblik på at opfylde disse målsætninger vil partnerskabet fokusere på **fire strategiske indsatsområder**, som svarer til de behov og udfordringer, der er beskrevet i: "Strategien for vækst og bæredygtig udvikling i Burkina Faso", SCADD 2011-2015, og i afsnit 1 ovenfor. De fire strategiske indsatsområder er:

- **Demokratisering, menneskerettigheder og god regeringsførelse** – fordi konsoliderede demokratiske institutioner, menneskerettigheder, offentlig økonomisk forvaltning, en gennemsigtig og resultatorienteret budgetproces og bekæmpelse af korruption bidrager til inklusiv vækst, social sikkerhed, øget stabilitet og antiradikalisering i Vestafrika.
- **Stabilitet og sikkerhed** – fordi Burkina Faso ligger i et område, der er præget af ustabilitet, hvor eksterne konflikter kan brede sig og forværre landets egne sociale og politiske spændinger, og fordi et fredeligt og stabilt Burkina Faso er af altafgørende betydning for at sikre fred og stabilitet i hele området.
- **Beskæftigelse og grøn vækst drevet af landbrugssektoren** – fordi 80 pct. af befolkningen er afhængig af landbruget som levevej, fordi Burkina Faso er et land med begrænsede ressourcer, som er afhængigt af en bæredygtig forvaltning af energi-, jord- og vandressourcer, fordi landbrug og grøn vækst har potentiale til at skabe øget produktivitet, diversificering og fattigdomsreduktion, herunder for de fattigste, de unge og for kvinder.
- **Ligestilling mellem kønnene** – fordi kvinder skal have samme rettigheder som mænd, for at det enorme udviklingspotentiale kan realiseres – ikke blot til gavn for kvinderne i Burkina Faso, men også til gavn for landets økonomiske udvikling.

Danmark har en række indbyrdes forbundne **redskaber** til rådighed, specielt politikdialog, diplomati, udviklingssamarbejde og handels- og erhvervsinstrumenter. Alle disse redskaber er vigtige, og forbindelsen mellem målsætninger, redskaber og strategiske indsatsområder er illustreret i nedenstående model:



Danmarks samarbejde med Burkina Faso sker i overensstemmelse med de følgende **fire principper**:

1. **Partnerskab.** Baseret på et stærkt partnerskab med regeringen i Burkina Faso, den private sektor, civilsamfundsorganisationer og andre udviklingspartnere (bilaterale og multilaterale) arbejder Danmark for at opfylde de behov og løse de udfordringer, der er skitseret i Burkina Fasos strategi for fattigdomsreduktion – strategien for vækst og bæredygtig udvikling (SCADD, 2011-2015).
2. **Rettighedsbaseret tilgang.** Danmark tilstræber at bidrage til at sætte borgerne og civilsamfundet i stand til at kræve deres legitime rettigheder, give udtryk for deres utilfredshed og få indflydelse på beslutningsprocesserne på alle samfundsområder.
3. **Effektivitet.** På linje med Paris-erklæringen, Accra-handlingsplanen og Busan-erklæringen vil Danmark fortsat bidrage til at fremme mere afstemte støtteredskaber, såsom generel budgetstøtte, sektorbudgetstøtte, fælles bistandsstrategier, fælles programmering, fælles finansiering (basket funding) osv.
4. **Regionale og globale fremtidsudsigter.** Udenrigsanliggender og sikkerhedsforanstaltninger implementeres først og fremmest indenfor rammerne af EU's Fælles Udenrigstjeneste. Danmark vil via en politisk dialog søge at styrke de fælles værdier for Danmark, EU og Burkina Faso. Danmark lægger vægt på, at samarbejdet om nationale, regionale og globale forhold er komplementære indsatsområder, og at foranstaltninger, der skal fremme Burkina Fasos udvikling, ikke kan betragtes fra et regionalt eller globalt synspunkt alene.